

»Народ« излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у улици Коломбо број 6.

Власник
КРСТА Ј. МИЛЕТИЋ

НАРОД

ДАНАШЊА ПОЛИТИЧКА СITUАЦИЈА

ГОВОР Г. НИКОЛЕ П. ПАШИЋА, ПРЕДСЕДНИКА МИНИСТАРСКОГ САВЕТА И МИНИСТРА СПОЉНИХ ПОСЛОВА, ДРЖАН НА СЕДНИЦИ НАР. СКУПШТИНЕ ОД 17 МАРТА 1918.

Господо посланици, Од последњег састанка Скупштине, многи догађаји су се развили, који су знатно изменили општу војну и политичку ситуацију. Један од наших највећих савезника, Русија, повукао се са бојног поља, али други један савезник, исто тако моћан као и Русија, пристекао нам је у помоћ, иако не још са потпуном снагом којом располаже. Ова два важна догађаја са другима који су од мањега значаја осетно су изменили ситуацију која је владала пре годину и више, у доба кад нам Немачка предлагаше закључење «часног мира» за обе ратујуће стране. Немачка је још тада почела увиђати немогућност да туче своје противнике једино војничком снагом и да мораше да прибегне другим средствима којима се већ служаше и ако у ограниченој мери. Немачка се тада беше одлучила да енергичније искоришћује тајне путеве како би што је могућно пре могла растројити снагу и јединство својих противника. Она је корвала интриге служећи се разним методама према земљама којима исте беху намењене и у којима је веровала да ће имати успеха. Господе посланици се сећају још случаја Мјасоједова који је био поткупљен од непријатеља у намери да уништи целу руску армију. Они се сећају такође и непријатељског покушаја, да побуни Ирску, који је жалосно пропао, захваљујући брзим и енергичним мерама британске владе. Ви свакако имате још у живој успомени незаконито експлоатисање папине ноте у корист мира од стране непријатељских власту у Италији. Ви се исто тако опомињете и оних много-брзих случајева разорења и паљења војничких објекта од стране њихових агената, као и непријатељске пропаганде која је циљала на развијање идеје о временомиру у корист Немачке и коју су вршили ултрапацифисти и извесан број сумњивих интернационалиста помоћу конференција по неутралним земљама и дефетистичких листова. Све те интриге, заодене лепим фразама хуманитарних идеала којима је непријатељ пропагирао у републикама монархијске а у монархијама републиканске идеје, препоручивале су у демократским земљама војничке режиме а у аутократским

демократске, републиканске и анархистичке идеје, и имале су један једини циљ: изазвати унутрашње нереде и неслогу између Савезника у намери да се противникова пажња скрене са главнога циља. У свима савезничким земљама осетиле су се последице тих појатних ровења наших непријатеља. Али све те интриге и тајна ровења нису никад имали толико успеха колико у Русији, где је било много Немаца и где су непријатељи успели да уредире сву пажњу народа у јеку рата на унутрашњу реорганизацију. На тај начин најопаснијим непријатељима слободе народа и њиховога права слободнога самоопредељења дата је могућност да лакше поведу борбу против слободних и демократских нација које се беху дигле против германизма а у одбрану права слабих и ради спречавања да друге земље и други народи не буду подјармљени. Први револуционарни покрет у Русији био је наперен против једне аутократске и неодговорне управе. Револуционари су мисили и говорили да је влада отпочела тајне преговоре о миру са Немачком мимо рускога народа и савезника. После овог првог покрета дошао је други који се противно свима разлозима па чак и револуционарним завршио са демобилизацијом руске војске и отпочињањем преговора о засебном миру са непријатељом у Брест Литовску. Резултат преговора био је капитулација максималиста пред немачким милитаризмом, прикривена анексија великих руских провинција од стране Немачке, закључење мира између централних царевина и Украјине која се одвојила од тако ослабљене браће и несвесно приђе у помоћ непријатељима словенске расе, признане независности Финске, Кавказа и Пољске као и растројство и општа неслога у целој Русији, где сада бесни грађански и братоубилачки рат.

Нећемо да поричемо да руска револуција броји у својим редовима искрени поборнике за узвишене друштвене идеале, за демократске реформе и за слободу. Али, ценећи њене последице, немогућно је одрећи да руска револуција није трпела немачки уплив и да није до сада користила само Немачкој која је објавила Русији рат, када

је Русија хтела да је спречи да подјарми слабе народе и да успостави господарство над целим светом. Руска револуционарна странка претрпела је пораз од немачке милитаристичке странке, кад је пристала да јој уступи народе који су тежили да добију од руске револуције право самоопредељења. Могућно је и вероватно да се стање у Русији поправи. Али сада се остварило оно чemu су Немци тежили у Русији: Немци су заузели руске провинције, изавали грађански рат у руској отаџбини и отклонили опасност којом им је руска војска грозила. Како је та војска била привремено демобилисана и дезорганизована из непојмљивих разлога, непријатељ је могао да управи све своје снаге против других својих противника. Осим тога, он је отуда добио и знатне количине материјала и животних материјала. Ова катастрофа која је нанела руском народу срамоту, посјужила је за лекцију свима осталим народима, јер се коначно стекло убеђење да је Немачка та која је изазвала овај страхити рат у циљу завојевања и хегемоније. Али велика и слободна Америка није чекала овај тренутак па да се одлучи на објаву рата Немачкој која је истицала изнад најчешћих правда и правде начело бруталне силе. Из немачких ратних поступања која су својим ужасом надмашала варварске поступке и која нису шtedila чак ни неутралне земље. Сједињене Државе стекле су убеђење да им је дужност да ограничи ту бруталну силу, ако се хтelo да цео свет не потпадне под игу немачкога милитаризма. У том циљу оне су ушли у рат против Немачке а ради одбране цивилизације и права народа, да собом расположују појаву северне Америке на ратној позорници, понунају је празници, покушавају да се тиме противе Краљ Петар и српска влада.

Све те интриге и клевете имају за циљ само да по-колебају веру коју наши савезници имају у српски народ, да сломе народно јединство и слогу и да нашејим неслогама и трењима обезбеде себи завојевање српских земаља. Али наш народ и сувише добро познаје Аустро-Угарску, да би могао поверијати тим подливим интригама и тим лажним речима. Он је остао веран својим племенитим савезницима који проливају своју племениту крв за мале и слабе народе, и неће напустити до краја то своје државе. Српски је народ дао све што је имао и могао дати. Сада са оно мало снаге што му остаје, он се може држати верно само Савезника и несме никада губити из вида, да је Аустрија изазвала овај рат са намером да уништи Србију и да, према томе, чак кад би наши противници по-какад показивали да и

мају тобож какве симпатије за нашу ствар, они никада не би могли бити за нас већи пријатељи него што су наши Савезници који су устали на оружје да одбране своју и нашу независност и да обезбеде једнакост међу свима народима. Наши ће савезници неизоставно стећи убеђење да аустро-угарски народи не могу бити ослобођени и да трајан мир не може бити обезбеђен све дотле док би ти народи остали да живе у држави Хабзбурговица који су од некада слободних народа створили германо-мађарске робове и који су спречавали њихово развиће, излажући их германо-мађарској експлоатацији. У своме надирању ка истоку германизам се сукобио са српском отаџбином и само ујединења држава Срба, Хрвата и Словенаца, тесно везана за Италију, може препречити пут немачком надирању ка истоку и Јадрану, доприносећи уједно и успостављању правичнога и трајнога мира. Ми и наши савезници не тражимо туђе земље. Ми тражимо са три имени али који је у ствари један народ. Пада у очи да је Аустро-Угарска појачала нарочито у последње време своје интриге и клевете противу другима. Она је почела ширити у западној Европи лажне гласове о томе, како је Србија тобож покушавала посредним путем да отпочне са њом преговоре о засебном миру, док у нашој земљи и на фронту српске армије она непрестано сугерира, да би била вољна да учини крај рату против Србије или да се томе противе Краљ Петар и српска влада.

Све те интриге и клевете имају за циљ само да по-колебају веру коју наши савезници имају у српски народ, да сломе народно јединство и слогу и да нашејим неслогама и трењима обезбеде себи завојевање српских земаља. Али наш народ и сувише добро познаје Аустро-Угарску, да би могао поверијати тим подливим интригама и тим лажним речима. Он је остао веран својим племенитим савезницима који проливају своју племениту крв за мале и слабе народе, и неће напустити до краја то своје државе. Српски је народ дао све што је имао и могао дати. Сада са оно мало снаге што му остаје, он се може држати верно само Савезника и несме никада губити из вида, да је Аустрија изазвала овај рат са намером да уништи Србију и да, према томе, чак кад би наши противници по-какад показивали да и

БРОЈ 10 ЛЕПТА

Рукописи се не враћају.

Огласи и белешке наплаћују се по погодби.

Редакција је у улици Коломбо број 6.

ЗАПАДНИ ФРОНТ

Рим. — Коментарији шућући именовање генерала Фока за генералисима енглеско-француско америчких трупа, »Епока« пише: »Ова је одлука донесена у ратном савету. Генерал Петен и генерал Хег, да би допунили своју стратегију, тражили су чврсту руку. И на то је место изабран генерал Фок.

Рим. — Штампа енглеска истиче отпор, који су француске трупе дали армијама генерала фон Белова. Према »Манчестер Гвардијану« француске трупе настављају своје успехе пре-ма Нојону.

Рим. — На ратном савету, одржаном прекујче у Берлину, а коме је преседавао маршал Хинденбург, дискутовало се о мерама, које треба предузети против најдобраја Украјинца, као и о последицама неуспеха, које су претрпеле армије генерала фон Белова на западном фронту.

Париз. — Париска публика прати са највећом хладнокрвношћу и потпуним поузданjem велику битку, која се

развија на западном фронту.

Јунаштво француских војника и брзина њихових покрета, упорни отпор Енглеза, пример узвишеног патриотизма, дисциплина и духа пожртвовања, који се у овом моменту појављује у Паризу, све то улива најбоље наде.

Лондон. — »Дели Кроникл« каже за Фока: То је најбољи представник војничке традиције француске, писац од гласа о ратној вештини, одличан командант на бојном пољу. Успеси његови у овом рату могу се приodataти слави, коју је имао као генералисим учинити још много више.

Париз. — Битка је била нарочито огорчена 17. марта код положаја северно од Мореја до предела источно од Ласињи, прелазећи преко предела западно од Мондијеа.

Овог дана идентификовано је пет немачких дивизија, које су дошли из резерве. Тако број немачких дивизија на бојном пољу 17. марта износи 95.

Непријатељеви губитци су нечувени. Да би сакрили што дуже времена своје губитке пред својим становништвом, Немци евакуишу своје ратнике преко Белгије. Заробљеници једногласно изјављују да су им губитци ужасни; 88 и 45 дивизија већ првих дана биле су потпуно уништене.

Лондон. — Друга фаза велике битке је у највећем јеку. Повлачење под огромним немачким притиском престало је. И поред тога што је притисак појачан свима свежим дивизијама, контранапади Савезника, већ међују ток битке. Контранапади су изведени с огромним снагама.

Терен је прелазио из руке у руку, али и поред тога непријатељ је имао само местимичних успеха. Наступање непријатеља је заустављено.

Цирих. — «Фосиш Цајтунг» констатује, да би Верден могао поново постати важан у овој битци и претпоставља да би Французи могли са ове стране покушати офанзиву.

Рим. — Борба на западном фронту и даље истом жестином траје. Амиен се може сматрати као осигуран. Борба прелази у корист савезника. »Борнale д'Италија« дознаје из Париза, да су у пределу Нојајона престали немачки напади.

СВЕ ЗА ПОБЕДУ

Лондон. — На апел Лојда Цорца радници ратних фабрика у Енглеској радили су на Велики Петак и за време Ускrsa.

УКРАЈИНА

Париз. — Агенција Весник из Москве јавља, да се са Украјинцима раме уз раме боре и армије Совјета и да је морал руских и украјинских трупа, које на предују, изврстан.

Рим. — Јављају из Москве, да су у току борби у Украјини руске трупе нанеле тешке губитке Немцима, и гонили их у северо-западном правцу преко Хомни.

Париз. — Једном д

пешом из Цириха јавља се, да је немачка а

штампа врло узнемирена

објавом рата Нема

чкој од стране Украјине.

»Арбатер Цајтунг« јавља, да је генерал Ма

кедзен питао председ

ника румунске владе

Маргидомана, какав ће

одговор дати Румунија

на позив Украјине да и

она узме учешћа у от

почетим нападима на Не

мачку.

Париз. — Јединство

тежња

Нјујорк. — Хјуз, који

је на последњим избо

рима запредседника био

противник Вилзонов

одржао је говор у дру

штву Сен Давид, да би

ангажовао Американце

за борбу до краја про

тиву немачког мира.

»Није момент да се

говори о миру, рекао

је, јер је очевидно да

ако се сада уђе у по

СПРЕЧЕН ОДЛАЗАК

Лондон. — Секретара социјалистичког интернационалног комитета, Хјусмана, који је према споразуму на последњем социјалистичком састанку у Лондону имао отпутовати у Америку, спречили су морнари да отптује, и тако је лађа, која је имала одвести Хјусмана, отпотовала без њега.

АМЕРИЧКИ ДУХ

Пуковник Рузвелт, на вест да је његов рањени син, на фронту Лорена, одликован ратним крстом, упутио му је ову честитку:

»Ми смо брижни, али више горди него што ти можеш веровати. Твој крст је драгоценост, коју наша по

родица није никад имала.«

ИЗ РУСИЈЕ

Париз. — Све савезничке амбасаде, изузимајући Енглеску и Французву налазе се у Вологди. Ту је и посланство Србије. Грчко посланство је у Сен Мишелу у Финској одакле мисли да оде у Шведску.

Париз. — Јављају из Петрограда, да је стање Лењиновог здравља врло озбиљно. Болује од неке тешке грудне болести.

НЕМАЧКА И ТУРСКА

Лондон. — »Манчестер Гвардијан« анализирајући положај Турске према њеним савезницима каже:

Турска има извесно утицај, да је њени савезници третирају врло некавалерски. Турска је у врло рђавом положају. Она види да је Немачка стеже, на начин на какав Русија никад то није учинила.

Немачка јој је понудила Карс и Батум, пошто су их Руси напустили, али да се оних Турска добила, потребно је, да преговара са Кавкаском Републиком. Преговори су прекинути, јер Кавказ неда ове вароши.

Турска треба да се бије да би их добила. Перспектива врло непријатна. Немачка се не показује ни мало вољна да јој помогне.

Извесно је да Немачка не жељи да Турска заузме ове вароши. Немачка ће се предавати пријатељством с Кавказом, него што ће помоћи Турској у њеним прохтевима.

ЈЕДИНСТВО ТЕЖЊА

Нјујорк. — Хјуз, који је на последњим изборима запредседника био противник Вилзонов, одржао је говор у друштву Сен Давид, да би ангажовао Американце за борбу до краја противу немачког мира.

»Није момент да се говори о миру, рекао је, јер је очевидно да ако се сада уђе у по

годбе, једини могући мир, биће немачки.«

Хјуз је тврдио, да су потребни велики напори да би се постигао циљ савезника и Америке. Овај део декларације пропраћен је са одушевљењем и одобравањем.

Дневне Вести

ИЗ СКУПШТИНЕ

За првог потпредседника Народне Скупштине изабран је г. Урош Ломовић, а за другог потпредседника г. Ђуб. Р. Јовановић.

БОМБАРДОВАЊЕ БИТОЉА

За прошлу 24 сата непријатељ је избацио на сам центар вароши четири гранате, а на периферију 29 граната. Погијуло једно дете. Рањено четири человека и четири детета. Оштећене четири куће.

ШОФЕРСКИ КУРС

При Аутомобил. Команди отворен је и други курс за шофере, који почиње 1. јуна, а примиће до 100 слушалаца. Примаће се: добровољци младићи који су ослобођени војне службе, и неборци из позадине. Услови за пријем: да кандидати нису млађи од 18 година, да су здрави и способни за шофере, и да нису кратковидни ни сакати, што ће накnadno утврдити комисија; да се обавежу писмено да ће послужити у Аутомобил. Команди најмање годину дана; да су свршили најмање целу основну школу или коју другу равну ъвој, на пр. занатску; да своје пријаве пошаљу редовним путем до 20 маја најдаље Начелнику Саобраћајног Одјељења Врх. Команде, а пријављени кандидати да се јаве на дан 25 маја

Лондон. — Јавља се, да после заузета Трапезита, Ерзерума и Батума од стране Турака, Јермени нису могли да дају отпора турским трупама у приморју азбог бомбардовања са турских ратних лађа, али су се одлучно борили у унутрашњости.

Они су добро снабдеви

оружјем и муницијом,

су Руси оставили и

дано је да ће у планин

крајевима огорчено б

ти своје положаје пред

цима. Јермени су пре

тернативом: борити се

бити масакрирани.

Париз. — Јавља се, да

знатне количине паму

ка уништене су у току бор

би које су вођене у Турс

кестану између урођеника

и војске Совјета, пошто су

обе стране употребљавале

бамбардовања са

турске ратнице.

Париз. — Јавља се, да

знатне количине паму

ка уништене су у току бор

би које су вођене у Турс

кестану између урођеника

и војске Совјета, пошто су

обе стране употребљавале

бамбардовања са

турске ратнице.

Париз. — Јавља се, да

знатне количине паму

ка уништене су у току бор

би које су вођене у Турс

кестану између урођеника

и војске Совјета, пошто су

обе стране употребљавале

бамбардовања са

турске ратнице.

Париз. — Јавља се, да

знатне количине паму

ка уништене су у току бор

би које су вођене у Турс

кестану између урођеника

и војске Совјета, пошто су

обе стране употребљавале

бамбардовања са

турске ратнице.

Париз. — Јавља се, да

знатне количине паму

ка уништене су у току бор

би које су вођене у Турс

кестану између урођеника

и војске Совјета, пошто су

обе стране употребљавале

бамбардовања са

турске ратнице.

Париз. — Јавља се, да

знатне количине паму

ка уништене су у току бор

би које су вођен